

GÉCZI JÁNOS

...nem lehet

*A paszta melegszik így fel, ha víz
csurog és vegyül el a gipszbe, majd
megmered, törékeny lesz, amiként
a készre égett porcelán. Növekvő,*

*kemény csomó, gyomorszájban össze-
álló. Van, hogy a némaság a hangos,
van, hogy megnevezés a jelnek nem
jut, holott létezik kezdete, vége,*

*és jut számára végső kiteljesedés.
Hogy van, ki jobbnak bizonyul, nem tudtam
hinni, de akarni se. És, hogy valamely
nap folyamán átváltozom, hogy legyek*

*más, hogy legyek a senkije.
Nyolc év kellett, de majdnem kilenc,
rájőjtek, akkor már nem szeretted,
bár azóta kerestem a titkod,*

*hogyan is van, hogy itt rekedtél, te,
aki akkor és aztán is elmentél,
s maradásodra ok nem lehetett.
Szeretsz-e? – kérdezted. Amit feleltem,*

*ma azt már nem mondanám. Váltottam
kertet, házat, várost, hazát, s annak
nem nevezem, ami akkor volt, igaz, hittem,
elhagyni sem ezt, sem azt nem lehet.*